

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1729/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Пешић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.593/24 од 26.08.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.392/24 од 15.10.2024.године, у седници већа одржаној дана 19.12.2024. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Пешић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.593/24 од 26.08.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.392/24 од 15.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К.бр.593/24 од 26.08.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једанаест месеци у коју му се урачунава време лишења слободе од 10.11.2023. године до 12.11.2023. године и време проведено у притвору од 26.2.2024. године, па надаље.

Истом пресудом према окривљеном је на основу одредбе члана 84. КЗ изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дужи од изречене казне затвора. На основу члана 83. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем и може трајати дужи од изречене казне затвора, али не дужи од 3 године. Време проведено на извршењу наведених мера безбедности се не урачунава у казну затвора.

На основу члана 89а КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ, са пребивалиштем у ..., ул. ..., тако што му је забрањено да се приближава оштећеној на удаљености мањој од 5 метара и забрањено му је даље узнемиравање и комуникација са оштећеном у трајању од 3 године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору, односно у установи у којој се извршавају мере безбедности не урачунава у трајање ове мере.

На основу одредбе члана 261. и 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и плати Основном суду у Крагујевцу паушални износ од 15.000,00 динара и износ од 47.336,28 динара на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда и да Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу плати износ од 122.027,78 динара на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва, у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док ће о осталим трошковима, које је окривљени у обавези да сноси, суд одлучити посебним решењем, сагласно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.392/24 од 15.10.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу, окривљеног АА и браниоца окривљеног, па је потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.593/24 од 26.08.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Пешић, због повреда закона из члана 54., 56., 57., 83. и 84. КЗ и члана 15. и 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеном изрекне условну осуду и само меру безбедности обавезног лечења наркомана на слободи или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање и одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Пешић је у захтеву за заштиту законитости указала на повреде закона из члана 15. и 16. ЗКП са образложењем да су

нижестепени судови повредили правила о оцени доказа и на чињенично стање погрешно применили одредбе кривичног законика.

Бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 83. и 84. КЗ јер су окривљеном изречене мере безбедности обавезно лечење алкохоличара и обавезно лечење наркомана у установи затвореног типа, иако од окривљеног током целог поступка није узета крв на анализу или урађен алкотест, а на наркотику је тестиран два месеца након извршења кривичног дела. Имајући наведено у виду, суд није на поуздан начин утврдио да ли је окривљени кривично дело за које је оглашен кривим извршио услед зависности од алкохола или од наркотика, у ком случају је сврсисходно изрећи наведену меру. По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац суштински указује на повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да су повређене одредбе чланова 54., 55. и 56. КЗ јер је неоснован закључак суда да ће се изреченом затворском казном у трајању од 11 месеци постићи сврха кажњавања, сматрајући да је изречена казна престога из разлога што окривљени није раније осуђиван иако има 41 годину живота, као и да суд није у довољној мери ценио све олакшавајуће околности на страни окривљеног, па бранилац на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде закона из члана 54., 56., 57., 83. и 84. КЗ и члана 15., 16., 441. став 1. и 441. став 2. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Пешић оценио као недозвољен.

С тога је Врховни суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић